

Na temenu 3 večji okrogli gladki sklepniki, vmes 4 majhni.

V prezbiteriju obok na šilasto sestavljenih konzolah, a. na vzh. steni kaže preprosto muštačasto masko - dober primer rimitivne plastike.

V ladji križasti oboki na plokrožnih sližnikih. Nebra profilirana z žlebom od obeh strani.

V prezbiteriju v sev. in jugovzh. stranici po eno šilasto okno s trilistom na vrhu.

Stene v prezbiteriju zelo vegasta. Nad okni se stanjšajo in kažejo, da je bil zid po sedanjem slikanju povisan. Mogoče prvotno raven strop. Slavolok polkrožen, $\frac{3}{8}$ posnet.

Tlak močno dvignjen za ca 50 cm.

Vhod v zakristijo gotsko prirezan.

Vel. oltar zlat oltar sr. 17. stol. močno predelan in povisan (1651).

Sev. str. 1. 1718. Južni str. 1673.

V juž. strn. ladji 2 enaki okni kot v prezbit.

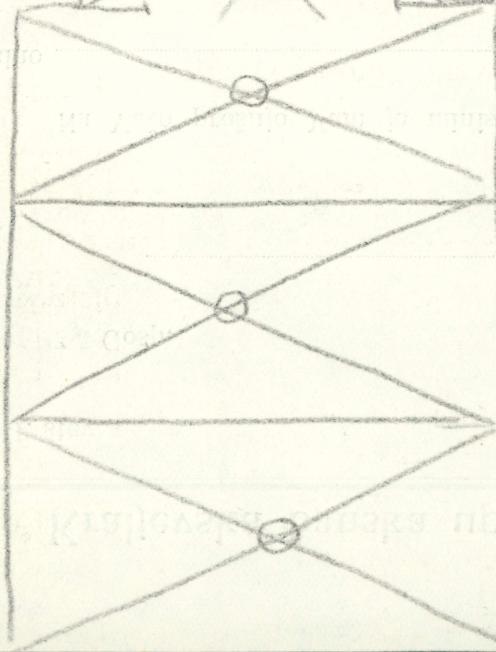
V juž. str. oltarju slika sv. Volbenka, s cerkvijo zraven sebe, kjer volk skuša prodreti v cerkev.

Prižnica kamnita gotska kompaktna, s stopnicami in balustrado. Redkost?

Vsa cerkev ima okrog in okrog močan strešnato posnet podzidek.

Šilast portal je profiliran z žlebom in str. palicama.

Nad portalom okroglo okno: vrtinec 3 ribjih mehurjev.

Nad tem na podstrešje vodeč gotski polkrožen portal.

Na vrhu stene dvojen line za zvonec, srednji steber gotsko posnet, a je vrh vsega odbit in sedaj z leseno strešico pokrit.

Na juž.steni zunaj slabo ohranjena vso širino pokrivajoča slika sv. Krištofa korakajočega proti svoji deni, opirajočega se na drevo, z lezusom na levi ram in vihrajotim plaščem, 16.stol. O ljudskem mnenju podoba Ajdovske deklice V tej steni zazidan gotski portal.

Pod streho ohranjen kamnitzen podstrešni zidec.

Zunaj se vidi, da je vzh. okno zazidano.

Želo poznogotska arhitektura zakristije je prizidana.

Steles, CXIII, 14.10.1948, str. 80 - 81.

SV. ANDREJ nad Olimljem - p.c.

5.

V starih listinah se c. omenja kdo Ecclesia s. Andreae na dolini.

ma tristrano zaključen prezbiterij. Srednje okno v prezbit. je zazidano, oba ostala okna sta še pravotna, ozka in šilasta. Ebra oboka prehajajo v kapi teleti. Tudi ladja ima rebrasti obok, katerega služnike nosijo polstebri. Ladja ima na juž. strani dvoje ozkih gotskih oken, na zap. strani gotsko profiliran portal z okroglim oknom nad njim. Gotski str. portal pa je zazidan.

V notranjščini ima c. staro prižničo in troje oltarjev, z napisimi.

Gl. oltar: posvečen sv. Andreju Ap., ima napis "Hoc opus s. Andreae fieri curavit Rðus Dnus Achatius Mþtschilnik Vicar ibidem unacum syndicis suis Achatio Planinz et Benedicto Wellina expensis propriis ejusdem s. atroni Anno 1651."

"Oltar na juž. strani, sv. Fabjana in Sebastjana" hoc altare est erectum ad honorem SS. Fabiani et Sebastiani in tempore Rði Dmi Adami Nauadnikh Vic. sub Landtsperg et syndici Benedicti Wellina 1673

"Sev. str. oltar sv. eže: HoC altare FeCIt fierI Confraternitas S. Agnesis SVb Ioanne IerasCh paroCho In LanDsperg et Syndico Stephano BeVz.

Ker cerkev nima zvonika, visita oba zvonova v odprttem zvoniku nad fasado.

Vel. zvon ima napis: Jacob Boset ~~ma~~ hat mich gegossen Anno 1658 in Cilli.

Ign. Orožen: Das Dekanat Drachenburg, l. 1887, str. 524-525.

Filiala, posvečena sv. Andreju na dolini. (Olimje).

Pravilno orientirana cerkev stoji na južnem pobočju Rudence zapadno o Olimja v kraju Sopote v n.v. 350 m.

Viri in literatura: Farna krščnika; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant, VI Dekanat Drachenburg, Maribor 1887.;

Cerkev sestavlja: pravokotna ladja in ožji 3/8 zaključeni, enako visoki presbiterij. Odprt zvonik se nahaja nad fasado. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, opečna. Pritlična zakristija je prislonjena ob južno stran presbiterija.

Zunanjščina: Je preprosta, toda zanimiva. Cerkev opasuje močan strešasti talni zidec, ki se stopničasto prilagaja nagibu terena. Glavni portal ima profilacijo palica-žleb-palica. Nad njim se nahaja okroglo okno, katerega krasí trojini ribji mehur, še višje pa pokončno, polkrožno zaključeno okno, z posnetimi robovi. Zvonik nad fasado je odprtega tipa ter ga krasí žlebasto profilirani zidec in ostanki dvojne lime s posnetim slopom na ajdovc zrno v sredini. Sicer je stavba brez vsake členitve, Južni, stranski, zašiljeni portal je zazidan. To steno predpirata 2 enodelni, ozki gotski okni s trilistnim zaključkom. Pod njenim beležem je vidna sled freske sv. Krištofa, oblečenega v rjavkasto-vijoličasto obleko in rdečkast plášč. Severna stena je brez oken. Presbiterij ima v poševnicah 2 originalni gorski (v zaključnici je zazidano) okni, enakim onim v ladji, v južni steni pa 1 ppu okno. Ob oknih so vidni ostanki rdečkasto naslikane bordure. Zakristija, ki je kasnejši dozidek, ima v zapadni steni ppu vhod in v južni pp okno.

Notranjščina: Tlak je cementen ter za 4 stopnice nižji od talnega nivoja. Iz 1. 1911. ko je bil dvignjen za 1/2 m. Lesena pevska empora počiva na 2

lesenih stebrih. Ladja je trikrat križno-rebrasta obokana, presbiterij pa dvakrat zvezdasto z zaključno travejo. Ladjine oboke ločujeta 2 rebrasti oporniki. Slavolok je polkrožen in obojestransko posnet do 3/8 tlorisa. Rebra v ladji počivajo na okroglih služnikih , ki počivajo na 5/8 bazah; rebra v presbiteriju pa rastejo iz piramidastih profiliranih konsol, katerih ona za oltarjem je spremenjena v obliko glave brkatega moža. Sklepniki so preprosti, okrogli, rebra obojestransko konkavno posneta. Zakristija je banjaste obokana. Vanjo vodi pp vhod, povez posnet na ajdovo zrno, razen na prekladi. Ima cementen tlak, ki je nižji za 2 stopnici.

Oprava: Glavni oltar ima prizmatično menzo, nov bx in bp tabernakelj, pred njo ima naprej podstavka okrašena z fruktonoma, na stran pa konsoli, nastavek, katerega nosita 2 para stebrov, okrašenih spodaj z bisernikom, zgoraj s simetrično vitico, noseči paroma visoki nakladi, okrašeni z vitico. Greda je golšasta. Atika ima par stebrov, golšasto ogredje ter čelo. Nastavki ušesni tvorita monograma IHS in MRA v ornamentiki trakastega značaja, ušesi atike pa ranobaročno ornamentiko z kipoma Terezije in Klare. V nastavku je v sredini v pp okviru kip sv. Andreja, pod okvirom operotničena angelska lavica, ob strani sta med stebroma Peter in Pavel, vsak v svoji ppk niši. V atiki je v pps niši Kraljica Marija na luni, čelo pa krasita kipa žalujoče Marije in Janeza, v sredini pa manjka razpelo. Polihromacija je kasnejša, sivoplava, marmorasta. Na hrbtnu oltarja je napis, da je Juraja 1. 1911. popravil cerkveno notranjščino. Oltar je bil obnovljen tudi 1. 1870. Ima zanimiva noslica za po 3 svečnike, okrašena z reliefi Aninega pouka Marije in stoječe Marije. ILNIK VICARI EIIDEM UNACUM SINDICIS SUIS ACHATIO PLANINZ ET BENEDICTO WELINA. Oltar ima napis: HOC OPUS S. ANDREAE FIERI CURAVIT RDUS DNUS ACHATIUS MOTSCH: EX PENSIS PROPRIIS EIUSDEM S. PATRONI ANNO 1651. Svečnika sta za ca 100 let mlajša, tabernakelj pa je nov in bp.

Levi oltar je posvečen Neži. Ima kamenito menzo, prostorno razvito predelo, nastavek z parom zunanjih stebrov in notranjih pilastrov, kosa ogredja zvezana z usločenim lokom, atektonsko atiko, katero tvori kraljica Marija obdana z žarki, oblaki, glavicami in angeli ter BO, ki jo blagoslavlja.

V osrednji ppk niši je Neža, ob strani sta Lucija in Agata, atiko flankira razgibani voluti. Lesena svečnika sta istodobna. Oltar ima napis: HoC altare feCI fIerI Confraternitas s.Agneta sVb Ioanne TerasCh paroCho In LanDsperg et sYnDICO Stephano BeVz, ki daje letnico 1723.

Desni oltar ima kamenito menzo, predelo, ki se volutasto širi na stran in stopa naprej ter je okrašena z operutničenima glavicama, ter nastavek, katerega nosita stebera okrašena z hrustančevjem, golšasto ogredje s segmentnima kriloma in atiko, katero tvori štirilist z hrustančasto borduro. Nastavkovi ušed sta polni in razgibani ter tvorita ppk niši s školjkastima zaključkoma in kipoma Fabiana in Sebastiana. V štirilistu je doprsni BO, na segmentnih krilih ahgela, v osrednji pps niši pa slika olje na les neznanega škofa, pri čigar nogah pes čuva mesto ali cerkev. Oltar ima napis: HOC ALTARE EST ERECTUM AD HONOREM SS. FABIANI ET SEBASTIANI IN TEMPORE Rdi Dni ADAMI NAVADNIKH VI C SUB LANDTSPERG ET SYNDICI BENEDICTI WELLINA 1673. Preprosta svečnika sta istodobna. Oltar je neokusno marmoriran.

Prižnica je kamenita, gotska, s strmimi kamenitimi stopnicami. Je 5/8 thoris z žlebastim zidcem spodaj in konkavnim zgoraj. Kot primer ohranjene originalne goške kamentie prižnice predstavlja veliko redkost, katero je treba na vsak način ohraniti.

Zakristijka omara je skromna, baročna.

Oprema: Misala sta iz let 1665 in 1754, neobaročna monštranca je izdelek Josipa Kreinerja iz Celja iz leta 1849.

Zvonik: Lesenodelani odprti zvonik je najvhodnejši znani primer italijega zvonika pri nas. V njem visi zvon z napisom: JACOB BOSET HAT MICH

Index GEGOSSEN ANNO 1658 IN CILLI.

Podstrešje: Oboki so kameniti. Ker so zakristijski oboki tudi kameniti in presbiterijeva stena na njemem podstrešju ni ometana, je zaksristija s cerkvijo vsaj v osnovi istočasna.

Resume: Cerkev je enotne gradnje, poznogotska, iz 2. pol. ali raje konca 15. stol. ter se leta 1545 prvič omenja. Tudi zakristija je v jednu prvotna, le da je bila pozneje predelana. Prižnica je še originalna goška, ostala ohranja je iz 2. pol. 17. in začetka 18. stol. Leta 1911 je zidar Miha Jeraja obnovil cerkev. Tedaj je bila popravljena streha, dvignjen tlak za 1/2 m, povečana vrata v zakristijo, nabavljene nove spovednice, pozlačeni oltarji, prebito okno v južni steni presbiterija ter vsa cerkev zunaj in znotraj prebeljena.

Okolica: Blizu cerkve stoji kapela običajnega tipa z opečno sedlasto streho ter večjim kamenitim kipom Janeza Nepomuka, ki je dobro delo še 18. stol.

Cerkev je sicer v redu vzdrževana, toda stolpič je
Konservatorske opombe: močno trhel.

Ostalo:

Opombe:

J. Čurk: Celjska topografija (Sentjur), rkp. str. 47, 47', zapiski 1960.